

POHJAMUTA

2/2002

Saaristomeren Sukeltajat ry.

Puhiksen palsta

Seuramme uusi kumivene sai kasteensa Utössä. Ihan oma veneemme ei vielä ollut kyseessä, sillä tehdas ei vielä ole lupauksistaan huolimatta pystynyt toimittamaan 6 metrin versiota. Odotamme oman veneemme toimitusta alkuvuodesta 2003, johon saakka käytössämme on pienempi 5 metrin malli. Tällä pienemmällä veneellä kuljetimme parhaimmillaan yhtätoista henkilöä, kuuden sukeltajan ja kuljettajan kuormalla se nousi vielä liukuun. Vene tuntui siis toimivan hyvin suunnittelussa käytössään.

Turun kaupungin, samoin kuin koko yhteiskuntamme, käsitys kuntoliikunnan tärkeydestä ja siihen panostettavista voimavaroista on muuttumassa. Kuntoliikunnan tärkeyttä painotetaan, mutta samanaikaisesti aikuisten kuntoliikuntaan käytettäviä varoja vähennetään. Tämä vaikuttaa myös seuramme maksukykyyn, aikaisemmin ilmaisista harjoitusmahdollisuuksista maksetaan koko ajan suurempia korvauksia kaupungille. Ainoastaan lasten liikuntaan suunnatut varat ovat samalla tasolla kuin aikaisemmin. Kuitenkin seurat yleisesti maksavat lasten- ja nuorten liikunnan ohjaukselle matkakorvauksia ja pieniä palkkioita. Tällä hetkellä sekä juniori- että räpyläuintitoimintamme ovat seisahduksissa ja uppopallo yskii pahasti. Näiden asioiden kehitystä, ja kerättyjen varojen hyödyntämistä joudumme miettimään myös omassa seurassamme. Päätökset tulevat vaikuttamaan seuramme tulevaisuuteen ja harrastussukeltamiseen Turun seudulla. Rahat harrastusten ylläpitoon ja kehittämiseen kerätään kuitenkin aina loppuvaiheessa harrastajilta.

Tarvitsemme aktiivisia henkilöitä ideoineen luomaan ja ylläpitämään jo olemassa olevaa toimintaa. Jos haluat vaikuttaa seuran toimintaan ja oman jäsenmaksusi käyttöön, ota yhteyttä seuran johtokunnan jäseniin. Annamme lisätietoja johtokunnan toimenkuvasta, jonka toimintaan haluamme lisää aktiivisia seuralaisia. Emme etsi sukelluksen ammattilaisia vaan aktiivisia henkilöitä suunnittelemaan seuramme tulevaisuutta.

Petri

Kokouskutsu

Seuran sääntömääräinen syyskokous 27.11.2002 klo 19:00 Impivaaran uimahallilla. Käsiteltävänä sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa

Johtokunta

Narvikk

Lauantaina 12.10 klo 14:08 pihaamme Nousiaisiin kaartui valkoinen Ford Transit, rekisteröity kuorma-autoksi, jossa istuivat Ismo, Teppo, Ville, Pasi K., Anne ja Suvi. Lisäksi viiden kuution tavaratilassa oli seuran Zodiac kumivene, siihen 15 hp persveivari, isompi matkakompura, neljät kalastusvälineet sekä kuuden henkilön täydelliset (joskin kuluneet) sukkulusvarusteet.

Tilaa oli kuitenkin vielä yhdelle ja lähdimme matkaan kohti Narvikkia klo 14:17.

Ensimmäisen ajovuoron, 450 km, hoiti Ismo. Se oli aika helppo koska taukoja oli vähän, oli valoisa ja keli erinomainen.

Seuraavat 400 km ajoin minä, tähän ajovuuroon sisältyi jo enemmän p-

taukoja, tankkaus ja runsaasti kovaäänistä musiikkia.

Puolenyön jälkeen puikkoihin siirtyi Pasi melkoisen kaupankäynnin jälkeen joka käytiin Villen ajovuorosta. No, kun viimein koitti Tepon vuoro ajaa, matkustamossa (joka jakaantui "johtoryhmään" etupenkillä ja "sikaosastoon" verkolla eristetyssä takaosassa) oli jo aika hiljaista.

Koko matkan pituus oli 1330 km joka taittui 16 tunnissa. Kohtuullinen suoritus kuorma-autolla jonka maksiminopeus on 80 km/h.

Saavuimme Narvikkiin (Narvik Camping) sunnuntaina kello kuuden aikoihin. Nopea makuupaikkojen jaako ja unta palloon.

Mökissä oli 4 sänkyä ja kulmasohva ja sen piti siis olla 6 hengen mökki.

Vain portaat puuttuvat

Ismo, Teppo ja Okku lähdössä,kohteena Anthon Smith ja Wilhelm Heidkampf. Ville kipparina.

Mutta vaikka meitä oli seitsemän, jokainen löysi paikkansa, joku jopa lattialta. Pirteänä heräsimme sunnuntaina jo puoliltapäivin ja suuntasimme kaupungille.

Satamakonttorista piti hakea sukelluslupa vuonon hyllyille. Lupa maksoi 50 Nok ja oli voimassa koko viikon. Konttorin väki oli ystävällistä, neuvoivat auliisti. Seuran kumiveneelle osoitettiin paikka satama-altaasta ja täytimme kumpparin ajokuntoon samantien.

Veneen paikka oli ponttoonilaiturin kyljessä satama-altaassa. Viemärit lasivat satamassa veteen melkoista mössöä, mutta pohja näkyi kirkkaasti vaikka vettä oli kymmenisen metriä, vautsi ! Lupaavasti kaloja jo satama-altaassa, erityisesti viemärin lähistöllä ja laivojen alla.

Ensimmäinen sukellus tehtiin Stråssa hyllylle joka sijaitsee satamaa vastapäätä 10 min venematkan päässä (n. 8.5 solmun vauhdilla).

Näkyvyys hyvä, melkein 20 m ja vesi yllättävänkin lämmintä; 12 astetta. Ilma täysin pilvetön ja melkein tyyni. Hyllyllä paljon merisiilejä, meritähtiä, kotiloita, simpukoita, seitä ja turskaa, sekä epälukeinen määrä minulle tuntemattomia ökömölleröitä.

45 min sukelluksen aikana ei saanut kuin pintapuolisen kuvan hylystä. Syvyyttä max 24 m. Hyvä fiilis.

Sukellusten päätyttyä huomasimme että kun auton sivuovi on auki, palavat sisävalot, 2 kattohalogenia. Kun ne palavat muutaman tunnin, on auton akku tyhjä. Siispä siinä vaiheessa kun starttimoottorin pitäisi rääkäistä kone käyntiin, vallitsikin syvä hiljaisuus.

Päätimme käynnistää auton työntämällä, olihan meitä 6 työntäjää. Noin puolen kilometrin työn jälkeen totesimme että satamakonttorin seinä on vastassa eikä auto vieläkään käy. Käsi pystyy ja ensimmäinen paikalle osunut auto tarjosi virtaa kaapeleilla. Taas osoitus Norjalaisesta ystävällisyydestä! Matka jatkuu.

Maanantain sukellukset tehtiin Martha K. Fisherille sekä Romanbylle. Sunnuntaista oppineena tällä kertaa ajoimme auton vuonon vastarannalle ja Ismo ajoi kumiveneeseen sinne, josta sitten suoritimme sukellukset. Näin venematkaa oli huomattavasti vähemmän. Satamakonttorin sääntöjen mukaan veneessä piti koko sukelluksen ajan olla joku.

Ville lunasti paikkansa ansioituneena kumiveneen kuljettajana ja paleli ve-

nessä monta tuntia, kun toiset nauttivat mahtavista vedenalaisista maisemista.

Martha h. Fisher oli helppo löytää, kun ensin sukelsi Strässalle ja seurasi siitä narua toiselle hyllylle, ne kun olivat aivan vierekkäin.

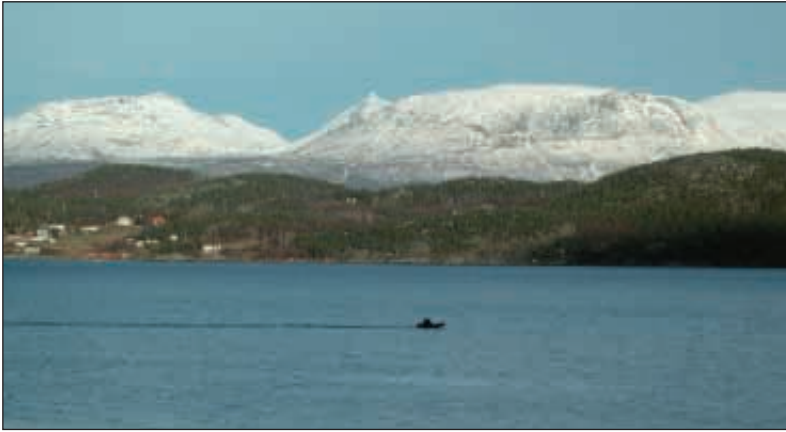
Romanbylle oli uhrattu oikein oma poiju, mikä olikin oikein, sillä se on vuonon hienoimpia kohteita.

Pasi ja Ismo pyydystivät pari-kolmekiloisen kampelan joka taisteli niin että tarvittiin molemmat taltuttamaan sitä.

Niinpä siltä sitten olikin pää melkein irti sukelluksen päättyessä. Pasi ammattimiehenä perkasi kalan jo kumiveneessä mutta sen jälkeen hetken mielijohteesta päästikin sen takaisin mereen. Jotain loitsujakin luki vielä sille läksiäisiksi...

Valmistautumista virtasukellukseen

Ismo ja Ville "lyhyellä" siirtymätaipaleella satamasta Rombakkenillez

Anne ja Suvi kokkasivat meille maittavan ilta-aterian ja ravittuina me nimme yöpuulle ajoissa. Jo ennen kolmea.

Tiistain sukellukset noudattivat jo opittua rataa ja tänään vuorossa olivat sota-alukset Anthon Smith ja Wilhelm Heidkampf.

Kumivene oli kiinni ponttonilaiturissa, mutta tikapuut sinne olivatkin rannalla siihen ilmestyneen nosturin vieressä.

Ainoastaan 5 metriä vettä erotti meidät veneestämme... Nokkelina kaverina kuitenkin haalimme lähistöltä soutuveneen, jota lainaamalla kuski pääsi työmaalleen. Siis Ville.

Näkyvyys edelleen kohdallaan, mutta näillä laivoilla sukeltaessa tuli mieleen että olimme vedenalaisella kaatopaikalla.

Nousussa Teppo onnistui irrottamaan sukelluslampunsa kiinnitys-narun molemmat päät ja näin seuraavat vuorossa olevat sukeltajat saivat ak-

tiivisen etsintätehtävän. Onnistuivatkin ja ansaitsivat oluen per sukeltaja ja Teppo sai lampunsa takaisin.

Suoritimme vielä Tepon ja Ismon kanssa jo evoluutiossa miehille saadun metsästysvietin kannustamina ruuanhankintasukelluksen ja harppuunoimme parikiloisen turskan ja kolme pesuvadin kokoista kampelaa.

Suurimmat, yli metrin mittaiset, pääsivät karkuun, tietysti. Ismo oli jo aiemmin rannalta heitellen saalistanut yhden parikiloisen turskan josta fileoim meille ainakin 500 g ruodotonta filettä kalasoppaan.

Kiitokset kokeille (Anne ja Suvi), valmistivat todella maukasta kalasoppaa. Sitä riitti seuraavaan päivään asti, kunnes joku kippasi kattilan auton takatilan lattialle. Evoluutiosta puheenollen, sanotaan että se on suonut naisille pienemmät jalat kuin miehille siksi, että niillä voi operoida lähempänä tiskipöytää/hellaa, hmm...

Papusoppaa lumisateessa nuotion loimusta nauttien

Kävimme Norjalaisessa elintarvikekaupassa ostamassa litran maitoa, vähän leipää ja Ville osti sixpäkin alkoholitonta olutta.

Keskiviikkona lähdimme Internet-sivuilta löytyneiden ohjeiden mukaan kohteelle, jolle piti päästä mukavasti autolla ja jossa on paljon vedenalaisia elämää sekä jotain sota-aikaista roinaa.

Ajoimme n. 60 km mutkaista ja liukasta tietä (tiet jäässä, autossa kesärenkaat) vain todetaksemme, että "kohteemme" oli puomein suljettua sotilasaluetta. Haarukoimme kaikki lähialueen pikkutiet, jotka voisivat johtaa rantaan, tuloksetta. Kyselimme paikallisilta asukailta ohjeita, mutta eivät ne osanneet paikallistaa hakeamaamme, hymyilivät vaan hulluille Suomalaisille jotka moisessa kelissä haluavat veteen...

Lannistumatta siitä ajoimme jo keran ohittamamme sillan viereen jonka alta vyöryy mahtava virta.

Eli mahdollisuus virtasukellukseen - hyytävästä tuulesta piittaamatta kaik-

ki vetivät kamat päälle ja syöksyivät veteen. Paitsi minä, joka keskityin kalastukseen. Sukelluksen valinneiden puheista päätellen valitsin väärin, sukellukset olivat elämystä mutta kalaa ei tullut.

Sen sijaan jätin pohjaan yhden uistimen. Pasi taas noukki sukelluksellaan uistimia pohjasta muutaman.

Paluumatkalla teimme toisen sukelluksen yhdeltä rantaparkkipaikalta. Nopeasti syvenevää (kävimme 40 metrissä), kirkas vesi ja paljon kaloja. Näimme valtavan hummerin sekä keräsimme lukuisia kiinnitarttuneita uistimia pohjasta. Teppo toi pintaan kokonaisen virvelin, joka jälkitarkastuksessa osoittautui korjauskelvottomaksi.

Illalla ajoimme vielä sataman vastapäätä olevalle rannalle yöasukellukselle Neuenfels hyllylle. Teppo oli kumpparikuskina ja sukeltamaan oli menossa Ismo, Pasi ja Ville. Oma sukellukseni tyssäsi vuotavaan painemittariletkuun, lainatakaan ei voinut, kun

käyttämättömät, toimivat letkut olivat mökillä.

Sukelluksen jälkeen ihailimme viikon mahtavimpia revontulia, niitä näkyi joka ilta mutta tänä iltana niissä näkyi värejäkin.

Viimeinen sukelluspäivä vietettiin Rombakkenilla, josta löytyy 200 metrin jyrkäne, Dornier lentoveneen hylky sekä Georg Thiele sotalaiva, jonka keula on pinnalla ja perä 60 metrissä. Ismo ja Ville ajoivat sinne kumiveneellä satamasta, muut menimme autolla. Viritimme rantaan nuotion jonka ääressä nautimme herkullisesta hernekeitosta lumisateen peittäessä sukelluskamppemme ja pakkasen jäädyttäessä neopreenihanskamme kivikoviksi.

Painemittarin letkut tekivät kapinan, nyt olivat rikki myös Suvin ja Annen letkut. Toimivat mittarit siis kiertoon. Suvi, minä, Anne ja Pasi tehtiin jyrkänesukellus 40-47 metriin ja Teppo, Ismo ja Ville kävivät lentoveneellä.

Seuraava ja viimeinen sukellus jo hämärän koittaessa Georg Thielelle. Näkyvyys tällä sukelluksella reissun huonoin.

Ismo ja Teppo tekivät rantasukelluksen jo melkein pimeässä.

Haikain mielin kokosimme kumiveneen ja pakkasimme jäätyneet kamamme auton takakonttiin ja palasimme kämpälle.

Aamun valjetessa aloitimme paluumatkan. Tie oli jäinen ja siis erittäin liukas, ensimmäisten 30 km nopeuden perusteella kotimatkamme tulisi kestämään tupla-ajan tulomatkaan verrattuna. Ismo ajoi harhaan ja saimme ylimääräisen tunnin sight-seeingin jylhissä maisemissa. Keli kuitenkin parani matkan varrella ja lopulta pääsimme kotiin aivan suunnitellussa aikataulussa.

Musiikki soi ja tunnelma katossa, etenkin sikaosastolla. Tällä kertaa pääsimme nauttimaan Norjan ja Ruotsin maisemista valoisaan aikaan, tullessa kun koko vuoristo-osuus ajettiin pimeässä.

Jatkuvasti kuulee puhuttavan että Norja on kallis maa. Tällä reissulla sitä ei erityisesti huomannut, olimme täysin omatoimisia sukellusten osalta ja muonavarannot otimme suomesta mukaan. Mökki maksoi 500 Nok per yö ja löpö oli vain hieman kalliimpaa kuin Suomessa. Olut on kallista, mutta käytäntö osoitti että kannattaa käyttää Villen mallia ja ostaa alkoholitonta olutta. Se on nimittäin erittäin riittoisaa, sitä oli jäljellä vielä kotimatkallakin kaksi pulloa. Kaksi taisi päästä jäätymään mökin portailla ja kahdesta maistelimme koko porukka ja meillä oli sen ansiosta todella hauskaa.

muistelee okku

HINNASTO

Perusvälineet

	hinnat euroina
Perusväline setti sis. maskin, snorkkelin	80
Mares umpik. räpylät	
Umpikanta räpylät Playa, Stratos ym.	40
Avokanta räpylät Blades, Reeflex, Idea 3	80
Maskit Abyss, Idea, Look, Asia, Deep	34
Optiikkalinssit maskiin 1 kpl/	20
Snorkkelit Star, Air, Flex Purge, kaikki	10
Valomaski	100

Liivit ja pullost

Protour	420
Vector	340
Krio	168
IST-5000 Teknopro	300
12 L teräs 200 bar (porsas)	220
12 L teräs 300 bar, 8 L teräs 300 bar	270
15 L teräs 200 bar (porsas)	220
10 L teräs 300 bar	270
Tuplapullost 200/300 bar	590

Regulaattorit

Mares Abyss MR 22 200/300 bar	300
Jetstream 300 bar	300
Spiro Arctic jäätymissuojalla 200 bar	300
Apex TX-50 Servere 200/300 bar	303
Oceanic Delta Sub-zero, Oceanic Gamma DX-3	250
TX-200 Apex	340

Laitepakettitarjoukset

(sis. pullo, liivi, regu, octo, combo)	
Arctic 200bar./300 bar, Apex 300 bar	900
Abyss 22 300 bar, Oceanic Delta	900

Valaisimet

Tekno Pro 50 W ladattava	300
Oceanic	350
UK-15 W	100
Strobo-vilkku/SL 4	40
UK-6	50
Tekno Speleo	300
Laser Stick	20

Metallin etsimet

Fisher 10 Pulse	4708
Perässä vedettävä. Säde 4 m	
Fisher 6 Pulse	841
Fisher CZ-20	1093
Fisher Gold Bug. Kullan etsintään	992
Fisher 1280	841

Puukot

Polar iso	40
IST	34
Seeman, Ceramic puukko	40
Jakoavain puukko	20

Octot

Arctic, Apex TX-40	120
Apex TX-50	130
Conshelf 22	40
Jetst	100

Mittarit ja combot

Combo sis. paine ja syvyys mittarin, kompassi	135
Combo sis. paine ja syvyys mittarin	101
Kompassi ranne SK-7	50
Painemittarin letku	34
Painemittari	59
Syvyysmittari, Ponymittari Apex	40

Tietokoneet

Spyder	336
Favor Airlux 300 bar Suunto	250
Stinger	500
PC-Interface + ohjelmisto	120
Vyper	336
Copra	500

Sukelluspuhelimet

Buddy Phone STX-100 langaton pinta puh.	1000
Buddy Phone Agan sovitteella	400

Varaosat

Mares Kello 200 m, Mares Paineilmaharppuuna	100
Citizen Promaster	100
Narukela 100 m, AGAn Paineiletu,	
Paineilma hälytyn	50
Regulaattorin ja mittarin letkut	25

Sulkavantie 218, JUVA
puh. 015-452 902, 050-517 8351

TUOTEKUVIA NETISTÄ:
http://members.tripod.com~wasser_spielen

KAUPPA-AUTO TURUSSA AKSELINTIE 11, KLO 12.00-19.00 JOKA KUUN ENSIMMÄISENÄ TORSTAINA

SS Kristan keikka 13–15.9.2002

Ilkka myöhästyi ystävällisesti kolme varttia, jotta kerrankin ehtisin ajoissa, mistä hänelle suurkiitos!

Mukana Maukka ja muutama muu: Ile ja Fanny, Pasi Koivisto, Juha Ahokas, Rami Laaksonen, Kylmä-Harri, Jari Sivonen, Suvi G, Harri Urho, Miia L, Saara, Joel ja Merihessu.

Menomatka Isokariin sujui leppoisasti paria viimeistä mailia lukuunottamatta, kun sivuaallokko vähän kei-nutteli. Jo toinen, tai oliko se kolmas, rantautumisyritys onnistui.

Liekö ollut tuulen syy, sillä ilta jäi vähän lyhyeksi ja porukka sukelsi punkkaan jo ennen kahta. Pari Urhoollista yritti kyllä herättää keskustelua aa-

No panic, homma hanskassa!

muneljältä. Kylmä-Harrin jäätävä kommentti lopetti yrityksen lyhyeen.

AALLOKKO, AALLOKKO KUTSUU

Aamu alkoi aamiaisella kello kahdeksan jälkeen ja suunnitelmissa oli sukellukset majakan juuressa Daphne nimisellä hyllyllä. Laivan jäämistö lepää n. 16 m syvyydessä hiekkapohjalla, näkyvyys alueella on yleensä heikko (alle 5 m). Alus oli puurun-koinen teräsvahvistettu (komposiitti) parkkilaiva joka haaksirikkoitui ennen Jarin aikakautta (eJa. vrt. eKr.). Aamutoimien jälkeen suoritettiin kevyt briiffaus päivän odotetuista sukelluksista ja pikaisten pusikoissa käyntien jälkeen irroitettiin köydet.

Isokarin luotsiasema aamuauringossa

Kapyyssissä heiteltiin viimeisiä murusia tuulensuojaan ja puettiin ylle lämpimämpää vaateusta. Kun alus oli ehtinyt kulkea jo muutaman hetken eikä aallokko tuntunut ollenkaan hellittävän, päinvastoin se senkun yltyi, oli pakko rientää kannelle kurkistamaan, mikä kehtoa keinuttaa. Krista oli kääntynyt jo Isokarin eteläpuoleisen etutaulun suojasta loppusuoralle kohti majakan juuressa odottavaa kohdetta. Ei tuulen suunta eikä etenäkään aallokko olleet sammakoille suosiollisia. (*Radiosta kuultuna aallonkorkeus Isokarilla oli 3,6 metriä ja se oli meille hiukan liikaa.*) Välittömän pikapalaverin jälkeen suoritimme henkeäsalpaavan U-käännöksen ja lähdimme kohti Ålandian sukelluskohteita.

Parin tunnin laitamyötäisessä hoiperTELUN jälkeen saavuimme Lill-Klyn-

danin luotsiaseman eteläpuolella olevalle sukelluslupa-alueelle. Yhden epäonnistuneen ankkurointiyrityksen jälkeen alus jäi saaren suojaan rannan tuntumaan. Uudessa briiffauksessa Ilkka kehitti hurjan tarinan alueella olevista (kai) seitsemästä hylystä. Mainittiin rautainen parkkilaiva *Havillab*, uponnut 1896, ja sitä pelastamassa ollut hinaaja *Tröskeln*. Kun vielä kerrottiin hyljissä sukelletun tunnetun *Joku* nimisen sammakkomiehen toimesta oli porukka innolla täyttämässä sukelluspukujaan.

JAKO KAHTEN

Porukka jaettiin raa'asti kahtia *hetisukeltaviin* ja *loppuihin*, jotka sitten toimivat kuka missäkin erinomaisessa tehtävässä. Meriheikki kuului automaattisesti *loppuihin*, tehtäväänvarustaa itsensä heti ($\approx 2\frac{1}{2}$ h minimi).

Kulinaristit

Jokohan tämä kumppari olis tyhjä?

No nyt se on tyhjennetty!

Parit aloittivat plumpsahdelun pikapikaa tarkastusten ja suunnitelmien läpikäymisen jälkeen, jokainen (pari?), ainakin lähtiessään, eri suuntiin suunnistaen.

Kolmen vartin odottelun jälkeen alkoi päitä ilmestyä pintaan. Ylös tultuaan kaikki kehuivat kilvan löytämiään aarteita: mm. diamantti kruunu ja merirosvojen aarrearkku, pääkallolippu ja täystakiloitu fregatti. Aarteet olivat kuitenkin niin isoja, ettei niitä nostettu eikä se oikein olisi hyviin tapoihin kuulunutkaan, kuten ei myöskään löytöpaikan kertominen seuraavaksi sukeltaville.

KUMPPARIN KÄÄNTÖ

Tehtävät kierrätykseen ja loppuporukka veteen. Jari lähti kускаamaan kumpparia. Todella palvelualtis nuorimies. Yritti muuttaa kumpparin sukellusveneeksi menomatalla. Veteen hypätessämme kehotimme häntä kääntymään takaisin ja tyhjentä-

Surffailua

mään veneen. Jari otti kehotuksen kirjaimellisesti.

Pinnassa vielä kompassisuunnan tarkastus, ok:t ja eikun hylkyjä etsimään. Dyykki kulki virran mukana niemenkärkeen yli simpukoiden peittämän hiekka- ja kivipohjan. Näkyvyys oli alta 5 m, muuten sukellus oli helppo. Niemenkärjessä virran suunta muuttui, ja jouduimme hetken potkimaan virtaa vastaan. Suojan puolella pohja muuttui pehmeämmäksi ja katsomista oli vähemmän.

TUKIALUS HUKASSA

Pintaannousu tuotti yllätyksen: paatti oli puolen mailin päässä. Pari ärräpäätä oli jo kielellä, kunnes huoma-

simme, että ranta ja rantamökki/vaja olivat juuri siinä missä pitikin. Pienen kellumistuokion jälkeen Krista saapui takaisin. Ankkurin sijasta meille heitettiin pitkä köysi, jolla meidät hinnattiin pintaglaidissa kohti väljempää vesiä.

Matka jatkui Katanpään linnoitukselle. Aivoriihi istui etukannella kuivapuvut päällä ja pohti syntyjä syviä. Pohdinnan tuloksena tuulisesta kelistä löytyi useita positiivisia puolia: Ei huviveneilijöitä kiusana, tuuli kuivattaa puvut nopeasti (mitä nyt aallot kastelee uudestaan, mutta sitä ei las-keta), ei tule hiki, eikä muutenkaa tunkkainen olo, ei pelkoa lihomisesta (*Aalloilla lentää mulla laatta ain... sävel: Ville Viluinen*)

Vilpitön viihdyttäjä

Minne mennään?

KATANPÄÄ, KUSTAVI

Kylmä-Harri näytti Ugilaisille miten paattia ajetaan ja styyrasi meidät edesmenneen linnakkeen laituriin. Satamassa oli yllättävän paljon muitakin veneilijöitä. Ruokailun jälkeen odottelimme illan himmenemistä, jotta päästäisiin yödyykille. Uusi parittelu ja yllättävästi harventunut sukeltajien joukko lähti etsimään satama-altaaseen jääneitä ankkureita. Puhahdus oli mielenkiintoinen noin bio-mielessä, paljon kaloja. Tunnistimme niistä suurimman osan - oli yksi murena (*Angericus maximus*), joka piiloutui laiturin kivijalkaan, pari sinttiä (*Euro cent*), TOSI Iso hauki (*Jaws horrendus*), metrimitalla mitattavia affuja (*Fisus ålandicus*), suoraksi vedetty merihepo (*Equus marinus*), hopeakylkiä (*Flancus silvestris*), tirri (*Tirrus firrus*) ja pohjakaloja (*Fisus botnicus*).

Ylösnousu laiturille tuotti hieman ongelmia, mutta onneksi alukselle jääneet olivat ottaneet neuvoa-antavaa ja pystyivät jakamaan hyviä ohjeita, miten loikata vedestä laiturille. Pimeässä riisuimme sammakkovarusteet, ripustimme ne kuivaavaan tuuleen ja liityimme humuun. Kapyysisä sitten ihmeteltiin, kuka oli siirtänyt kaikki hylt, ja nautimme seurasta ja muusta.

VILPITÖN VIIHDYTTÄJÄ

Jari lähti kahdelta puuteroimaan nenäänsä maihin. Palatessaan Jari huomasi Kristan hävinneen. Ehkä *David Copperfield* oli käynyt harjoittelemassa. Jarin epäonneksi meri ei ollut siirtynyt mihinkään. Koska kännykstä olivat palkit muuttuneet aallokiksi, huikkasi hän meidät kannelle uimanäytöstä katselemaan. Jarin ryt-

mikkäät kutsuhuudot piristivät melkoisesti jo hieman uneliaaksi muutunutta tunnelmaa skanssissa.

Sunnuntaina ei enää löytynyt satamallassukeltajia. Paluumatka Ugiin oli suorastaan mukava. Tuuli oli kääntynyt ja aallokko vastainen. Kun saaret vielä vähensivät aallokon korkeutta, taittui matka ripeästi.

Jari viihdytti meitä vielä paluumatkan ajan etsimällä silmälasejaan. Digikameran lokitiedoista varmistettiin, että linssit olivat olleet tallella vielä uinimatkan jälkeenkin. Show loppui vasta, kun Jari puki Ugin satamassa takin päällensä ja linssit tipahtivat hupusta.

Jari pisti todellakin kaikkensa likoon varmistaakseen muiden viihtymisen.

Viimeiset Kiusaukset laiturissa, loppusiivous, ylijäämäeväiden jako ja jakautuminen autoihin. Jälleen yksi ikimuistoinen keikka takana.

Mitähän ohjelmaa Jari mahtaa keksiä ensi keikalle, vai onko kenties Sinun vuorosi, hyvä lukija?

Port & Seagoofy

Katanpään rantapysäyksen varustuksia

Sharm el Sheikh 14.3. 2003

Järjestämme jo toisen matkan Egyptin Sharmiin. Olimme v. 2000 paikanpäällä ihastelemassa vedenalaista punaisenmeren elämää. Muistoissa ovat todella hienot sukellukset hylkyineen.

Hotelli on Tropical Tivoli, jonka totesimme hyväksi. Huoneet kahdessa kerroksessa joissa pieni keittiö välineistöineen. Pienet kokkaukset onnistuvat ja jääkaappi toimii hyvin joka säilytti juomat kylminä. Voit tutustua paikkaan Aurinkomatkojen esitteestä s.124.

Sää on maaliskuussa ainaista auringon paistetta. Lämpötila 26 astetta ja vesi 22 astetta.

Kohde:	<i>Sharm el Sheikh</i>
Aika:	14.- 20.3 2003
Hinta:	567 € + 10 sukellusta tukialukselta n. 168 €
Hotelli:	Tropical Tivoli
Paikkoja:	20 henkilöä

Ilmoittautuminen ja maksut:

Sitovat ilmoittautumiset pitää tehdä viimeistään 13.12. 02 mennessä, jolloin maksetaan ennakkomaksu 100 euroa. Loppumaksu 467 euroa viimeistään kuukausi ennen matkaan lähtöä eli 14.2.2003.

Matkatoimisto Aurinkomatkat hoitaa järjestelyitä.

Lähtö: **Helsinki, perjantai 14.3.2003 klo 8.05**
Paluu: **Helsinki, perjantaina 21.3 klo 19.35**

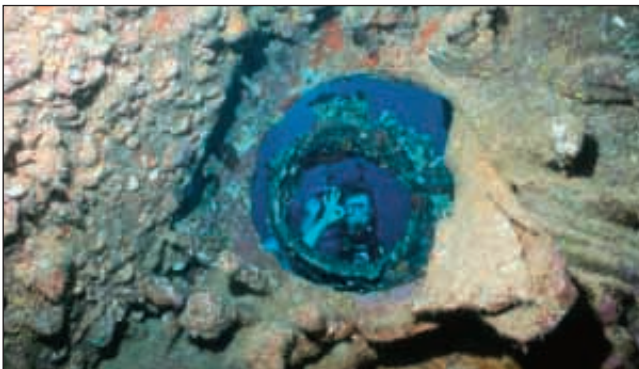
Muuta:

Sukellukset teemme tukialukselta sukellusoppaan johdolla. Lounas aluksella kuuluu hintaan

Päivälämpötila pitäisi olla tuolloin 26°C ja vesi 22°C.

Sukelluskeskus hoitaa 12L pullon painoineen. Muun varustuksen hoidot sukeltajat. Regu, liivi ja peruskamat kannattaa ottaa mukaan. Puvuksi käy hyvin 5 mm sukelluspuku.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut; Risto Vesterinen, p. 0400-899749 tai risto.vesterinen@raisio.fi

Kuva: V-P Paatero

Kurssit

Seura järjestää perinteisesti P1 kurssin maaliskuussa 2003. Jatkokursseja tarpeen mukaan.

P1

P1- kurssilla annetaan ne laitesukeltamisen perustiedot ja taidot, jotka laitesukeltaja tarvitsee sukeltaakseen ohjatusti esim. retkillä

P1- kurssilaisen vähimmäisikä on 15 vuotta. Kurssiin kuuluu vähintään 15 oppituntia teoriaa + teoriakoe, 10 allastuntia sekä viisi avovesisukellusta.

Kurssin jälkeen P1- sukeltaja saa sukeltaa enintään 15 m syvyyteen.

P2

Kurssilla annetaan ne tiedot ja taidot, jotka laitesukeltaja tarvitsee voidakseen sukeltaa omatoimisesti ja toimia sukellusparin johtajana. Kurssi antaa myös valmiuden sukeltaa kuivapuvulla.

Pääpaino on kuivapuvun käytön opettelussa sekä sukellusturvallisuudessa ja suunnittelussa.

Vähintään yksi avovesiharjoitus tehdään merkinantoköyttä käyttäen.

P1-kurssilaisella tulee olla sukelluskokemusta P1 jälkeen vähintään 20 sukelluksen verran. Sukelluksista kymmenen on oltava vähintään 10 metrin syvyyisiä.

P2-kurssiin kuuluu vähintään 14 oppituntia teoriaa + teoriakoe, 4 tuntia allasopetusta sekä 6 avovesisukellusta.

Kurssin jälkeen P2-sukeltaja saa sukeltaa enintään 30 m syvyyteen.

P3

Kurssilla annetaan ne tiedot ja taidot, jotka laitesukeltaja tarvitsee voidakseen toimia erilaisten sukellustapahtumien johtajana.

P3 kurssin pääpaino on erilaistensukellustapahtumien johtamisessa ja suunnittelussa ja sukellusturvallisuudessa.

Kurssilaisella on oltava P2 ja ensiapupätevyys sekä vähintään 100 kirjattua sukellusta josta vähintään 40 yli 10 metrin, 20 yli 20 metrin ja viisi yli 25 metrin syvyyteen.

Kortin uusiminen

Kortin voi uusia **viideksi** vuodeksi kerrallaan, jos normaalit myöntämisedellytykset (lähinnä lääkärin todistus ja ajan tasalla oleva sukelluspäiväkirja) ovat voimassa.

Ota yhteyttä seurasi koulutusvastaavaan (Vahteri), joka lähettää SUSL:n toimistoon kortin uusittavaksi.

SEURALIPPIS

- lakkiin tulee oma nimi taakse
- edessä seuran logo ja halutessa esim. CMAS **
- lippiksen väri musta ja tekstit kulta
- hinta 12€
- toimitus joulukuussa

Tilauksia ottaa vastaan risto p. 0400-899749 tai risto.vesterinen@raisio.fi

Tiedonantoja

Meillä on siellä kompurahuoneessa ilmoitustaulu, johon saa laittaa tiedonantoja esim. **myyn ja ostan** -ilmoituksia. Käyttäkää hyväksenne.

E-mail

Jos haluat mukaan seuran sähköpostijakeluun, lähetä sähköpostiosoitteesi Ristolle risto.vesterinen@raisio.fi

Tietopankista <http://www.hylyt.net/> löytyy mielenkiintoista tietoa haaksirikoista ja hyllyistä kiinnostuneille pongareille. Meidänkin seuran ihmisillä on sormensa tässä pelissä.

Paineilmaa Linnankiinteistöstä

Juhan Herttuan puistokatu 21, kellarissa

Seuramme jäsenet saavat paineilmaa (200 bar) omaan käyttöön Linnankiinteistön kellarista arkisin klo 6.00-18.00.

Väärinkäytösten johdosta henkilökohtaisen avaimen kompurahuoneeseen saa Pasilta p. **040-555 9403** tai Petrilä **040-540 6943**.

Huom.

Jos sinulla on ongelmia Sukeltaja lehden kanssa soita Urheilusukeltajain liittoon p. **09-3481 2258**.

Impivaaran uimahalli

Sukeltajat

Sukeltajille on syväallas varattuna joka keskiviikkona kello 20.30 alkaen. Hallilta pitää ostaa lippu altaalle ennen klo 20.00

Uppopalloilijat

Harjoitukset tiistaisin ja torstaisin 20.30.

EI AURINGONLASKUA.
EI HENGENPELASTAJAA.
EI KUKKASORTSEJA JA HELLEHATTOJA.
EI JÄITÄ JA KUPLIVIA JUOMIA.

Sukeltamisella ja sukeltamisella on eroa. Heavy Light on kokoneiden ammattilaisten käyttämä säätötilavuuspuku maailman vaativimpiin olosuhteisiin. Heavy Light kertoo sinusta ja sukeltamisesta kaiken.

www.ursuk.com

